

CURTEA DE APEL CONSTANȚA

Dosar nr. 4336/212/2022

Doamnă președinte,

Motivele pentru care trimit aceste note pe *ultima sută de metri* se datorează faptului că am avut o problemă de sănătate. Pe scurt: Pe 19 noiembrie am avut insuficiență respiratorie (**Anexele 1, 2 și 3**). Spitalul Orășenesc Sinaia m-a declarat decedat, însă întâmplarea a făcut ca o ambulanță a SCJU Ploiești să se întoarcă fix atunci din stațiuni, spre bază. 11 zile în comă la ATI Ploiești și alte 7 la Infecțioase Ploiești. Și când scriu aceste rânduri, sunt în recuperare. Practic, putem să spunem că vorbim de un om înviat, fără a exagera.

Amintesc faptul că, la doar câteva zile de la reținerea din 21 decembrie 2021, în ianuarie 2022, am fost depistat cu diabet. După cum știm, este o boală care nu se *suspendă* într-un *an și patru luni*, fiind una, de cele mai multe ori, pe viață.

Starea mea de sănătate s-a agravat și complicat pe fondul stării de emoție puternică pe care mi-a transmis-o procesul și în concurs cu toate lucrurile care s-au dezvoltat în jurul acestuia. Sunt rezultatele stresului la care am fost supus în acest dosar. Multe dintre situații le-am explicat pe fond, dar și în termenul pe care l-am avut în octombrie a.c. Altele, le voi expune aici. Personal, consider că o societate normală ar fi apreciat faptul că pățimit destul în urma acestui *asediu* din partea Parchetului, în care atât în mod hilar cât și mizerabil cei doi procurori nu s-au prezentat la absolut nici un termen de judecată, nicidecum de *teamă*, ci din convingerea că sistemul judiciar le stă la picioare și trebuie să îndeplinească o simplă formalitate, după cum vom vedea.

Vorbim de o situație de hărțuire continuă, pe care nu o înțeleg. Am folosit sintagma *asediu* pentru că așa a și fost pe tot parcursul cercetării penale: șase echipaje de poliție la momentul reținerii, filaje timp de mai multe luni de zile pe toate traseele pe care le aveam – inclusiv acasă, tehnică de ascultare: aici avem un aspect interesant, am descoperit-o la 1 septembrie 2022, bătea în ambele dormitoare. De la momentul descoperirii a fost dezactivată. Se pune fireasca întrebare: Ce ar fi putut să descopere Parchetul în momentele intime ale unor soți? De altfel, nevestele altora sunt o slăbiciune a procurorului Andrei Bodean, aspect cunoscut în tot orașul Constanța, la un moment dat fiind și cercetat penal din această cauză. În ciuda clasării, am citit *dosarul Calai* din scoarță în scoarță, iar un jurist al unui Serviciu mi-a precizat la un moment dat faptul că este o minune faptul că procurorul în cauză încă mai este în libertate. În aceeași *notă*, victimă i-a căzut și o doamnă judecătorească din Constanța, după cum sunt convins că sunteți la curent.

În august 2022, aflat în vacanță, am anunțat faptul că la termenul de pe fond din 5 octombrie voi spune tot, folosind expresia „*împreună cu avocatul dăm foc, spunem absolut tot*”, aspect tratat de Parchet *la propriu*, adică subsemnatul și avocatul ne prezentăm la instanță cu butelia și incendiem clădirea... O demență greu de crezut că poate fi tratată serios într-o instanță de judecată. Au fost 50 de

zile de arest la domiciliu și **încă un dosar penal, care, între timp, din rațiuni care ar fi trebuit aplicate și în acest caz, a fost clasat zilele acestea!**

Este stupefiant să vezi cum ești condamnat penal pentru amenințarea unui magistrat cu care nu ai discutat niciodată, prin nici un mijloc de comunicare, nici față în față, nici pe telefon, de nici un fel! Aici este vorba, evident, de procurorul Andrei Bodean. Înțeleg că marea dispută se duce pe expresia *vă calc pe cap*, numai că formularea se referă – așa cum des regăsim în limbajul jurnalistic – în sensul mediatic, aspect recunoscut de altfel și de cei doi procurori pe parcursul procesului! Referitor la acest aspect, amintesc *scurgerile* din dosar în seara reținerii mele. Eu nu aveam încă ordonanța de reținere semnată, dar dosarul meu se discuta la toate televiziunile naționale, cu toate stenogramele. Este irelevant să amintesc faptul că UNBR a solicitat în repetate rânduri CSM ca practicile procurorilor din dosarele *sensibile* să înceteze, avocații cunoscând mai puține lucruri din dosarele clienților lor, decât... jurnaliștii. Se întâmplă și la Constanța, cum s-a întâmplat și în cazul meu. Practic, procurorii fotografiază dosarul și îl trimit jurnaliștilor apropiați, pe Whatsapp! Este hilar, întrucât, ca exemplu, la doar câteva luni după începutul procesului meu, procurorul Andrei Bodean l-a scos din IPJ Constanța pe inspectorul-șef adjunct Mircea Vizitiu, acuzându-l de furnizarea de informații nedestinate publicului, adică exact ceea ce procurorul în cauză a făcut cu subsemnatul!

Convingerea mea personală este legată de faptul că eu, fiind implicat în viața comunității, cu precădere în mediul politic, se încearcă oferirea unui *exemplu* pentru mass-media locală, folosirea forței fiind lesne de înțeles în contextul în care în 2024 vom avea toate tipurile de alegeri, pe tot parcursul anului. Abordarea este de înțeles, având în vedere faptul că publicația TOMIS NEWS pe care o conduc are un impact deloc de neglijat în comunitate, fiind vorba de 53.000 de urmăritori (1/6 constănțeni abonați) și un impact lunar de peste 2 milioane de cititori (**Anexele 4 și 5**).

Cu titlu de exemplu, presiunea asupra Parchetelor, cum ar fi asupra lui Viorel Gabriel Teliceanu, prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța. telefoanele procurorului Bodean către Teliceanu au fost exasperante timp de mai multe luni, cu formulări precum „*nu l-ați ars odată?*”, „*mai stau mult după voi?*” Comportamentul l-am regăsit și la doamna judecător de la fond, fiind efectiv speriată de presiunile la care a fost supusă, aspect care a culminat cu situația expusă mai sus din vara lui 2022, când – fiind vacanță judecătorească – au profitat de absența judecătorului de caz și de prezența unui judecător foarte tânăr. Când am luat cuvântul, respectivul judecător tremura din toate încheieturile, nu putea să țină pixul în mână. La presiunile în cauză, în ciuda unei acuzații de o josnicie monumentală, s-a dispus arestul la domiciliu.

De altfel, la câteva zile după pronunțarea pe fond, o persoană din anturajul doamnei judecător mi-a transmis faptul că „*îi pare rău, dar nu a avut de ales*”. Însăși motivarea de pe fond este cel puțin dezamăgitoare, netratând absolut nimic din cele expuse de apărare, din care rețin faptul că mi-am asumat *rolul de justițiar*. Aici se impun o serie de clarificări, cum ar fi faptul că un jurnalist este în sine un justițiar, având rolul primordial de apărare a democrației, rolul în cauză fiind transpus și în Codul Deontologic al Jurnalistului (**Anexa 6**).

Raportat la pedeapsa de la fond, este evident faptul că aceasta este extrem de mare față de *pericolul* pe care îl reprezintă și față de fapta pretins săvârșită. Observând practica judiciară recentă, o persoană a fost condamnată la pedeapsa de un an de zile cu suspendare, persoanele vătămate fiind procurori din București, pe care i-a amenințat constant prin mail-uri, așa cum am arătat pe fond, fiind dovezi în acest sens și atașate la dosar.

Autorecuzarea și strămutarea

Presiunile din acest dosar au atins un punct culminant când ați solicitat autorecuzarea, iar eu am solicitat strămutarea. Pe fond, judecarea strămutării nu a mai fost posibilă, întrucât am fost trimis în judecată în... 3 zile.

Nu știu dacă sunteți la curent, dar solicitarea dvs. și a mea au fost respinse în aceleași zile, motivele invocate fiind similare și, evident, în spiritul legii. Acum aflați și adevăratul motiv al respingerii lor. În februarie 2022, am publicat un material cu privire la col. SRI Traian Neicu din Constanța, prins la volan în municipiu, aflat sub influența băuturilor alcoolice. I-a amenințat pe respectivii polițiști, ancheta mea fiind în trei episoade. Timpul a trecut, iar în *luju.ro* – publicație reprezentativă și dedicată Justiției, la exact un an distanță și în preajma pronunțării asupra solicitărilor noastre, a apărut ancheta – mult detaliată – privind cazul col. de la Constanța (**Anexa 7**). Deși, în mass-media, nu avem obiceiul să ne cităm între noi, din rațiuni de originalitate și comerciale, în *luju.ro* am fost citat de peste zece ori, cu roșu. Nici aceste citări, nici publicația și nici momentul nu au fost întâmplătoare... Acest material a fost deus la ÎCCJ cu doar câteva zile înainte de pronunțare.

Constanța și ultrajul

La termenul din octombrie, am prezentat o serie de înscrisuri. Unele trebuie explicate. Cum ar fi cazul Vasile Delicoti, primarul comunei Poarta Albă. În timp ce o trăgea de păr și o lovea în stomac pe o polițistă, primarul îi spunea că este comuna lui și ea nu are ce să caute acolo. Fiul primarului fusese depistat la volan, fără să aibă permis de conducere. Dacă eu am fost trimis în judecată în 3 zile, faptele primarului din februarie 2023 încă sunt... în cercetare. Cam atât despre *influența politică* de care Parchetul m-a acuzat de-a lungul procesului, acest exemplu este mai mult decât clar despre cine influențează mai mult mediul politic. În aceeași notă, avem și situația fostului ministru al Justiției, Monica Macovei, care în urma producerii unui grav accident rutier se prezenta la Parchetul constănțean pe ușa pe care intră procurorii (!!!), deși era inculpat, fiind trimisă în judecată la un an după nefericitul incident.

Munca în folosul comunității

În conformitate cu decizia instanței de fond, trebuie să depun muncă în folosul comunității. Nu a fost niciodată luat în calcul faptul că eu deja – de mai mulți ani – depun muncă în folosul comunității, voluntar și de cele mai multe ori cu banii mei de acasă.

Dincolo de activitățile din mediul istoric-arheologic, fiind participant activ pe diverse șantiere, ultimul chiar în Constanța, la edificiul cu mozaic (probă atașată la fond), dețin și plătesc din fonduri

propriu o serie de platforme dedicate comunității, cum ar fi *constantaveche.ro* (**Anexa 8**), unde profesorul universitar Constantin Cheramidoglu de la Universitatea *Ovidius* Constanța publică materiale, pe care le promovăm constant, în scopul creșterii cunoașterii istoriei orașului nostru de către conștanțeni. Apoi, tot din fonduri proprii întrețin *ortodocsi.ro* (**Anexa 9**), platformă dedicată creștinilor ortodocși și pornită din Constanța, recent fiind parafat un parteneriat cu mânăstirea Sinaia, în ianuarie 2024 fiind programate startul colaborării care presupune, printre altele (donații ș.a.m.d.), promovarea la nivel național a lăcașului de cult. Probabil va trebui suspendat acest proiect, pentru că Parchetul insistă să dau cu mătura la căminul de bătrâni, ca să fiu *educat* și să mă învăț minte.

Reiterez faptul că sunt un om apreciat în societate, activitatea socio-profesională din ultimii ani fiind mărturie în acest sens. Mai mult, așa cum am precizat și în termenul din octombrie a.c., sunt autodidact, absolvent de Istorie, cel mai mare hobby al meu, nu doar cititul ci și scrisul fiindu-mi caracteristic, având două volume publicate și aflate la Biblioteca Națională a României (**Anexele 10 și 11**).

Starea de emoție invocată mai sus se datorează faptului că sunt o persoană care nu a dorit și nu dorește răul nimănui și care, dimpotrivă, am depus și depun constant umărul la dezvoltarea valorilor sociale conștanțene.

Parchetul conștanțean, mai comunist decât comunismul

Deși, nu are legătură cu actualul cod penal, are legătură însă cu ultrajul judiciar. Voi oferi un exemplu care transformă, încă o dată, acest dosar într-unul strigător la cer. Pe scurt: În 1984, adică în plin apogeu al sistemului de coerciție național-comunist din România, scriitorul Dorin Tudoran a solicitat emigrarea în SUA. Evident, nu a primit-o, iar în 1985 a trimis o scrisoare ministrului de Interne, în care, printre altele, preciza exact așa: „*Am două toporiști acasă, pe care le voi da în cap oricărui procuror care îmi intră pe ușă!*”

Întrucât discutăm de cele mai negre zile ale epocii ceaușiste, procurorii l-au convocat pe scriitorul Tudoran și **i s-a pus în vedere** faptul că cele scrise **ar putea face** obiectul unei cercetări penale. Evident, în ciuda acelor momente de tristă amintire, procurorii nu au luat în serios scrisoarea în cauză trimisă ministrului de Interne și l-au trimis acasă pe scriitor, fără nici un fel de cercetare penală. Câteva luni mai târziu, Tudoran a primit viza și a plecat în SUA, unde se află și astăzi și la fel de convins că în România nu s-a schimbat nimic.

Probabil, situația lui Dorin Tudoran este prima dintr-o lungă serie în care românii care se află în astfel de situații ar trebui să îi urmeze exemplul: plecarea din țară! Eu am preferat tot în țară, însă dacă sistemul judiciar continuă traseul început în decembrie 2021, voi considera și această opțiune a străinătății. Ce aș putea doamnă președinte să îi spun fiicei mele, că trăiește într-o democrație în care ești condamnat penal pentru amenințarea unui procuror cu care nu ai discutat niciodată? Ar trebui să o învăț să fie cu capul plecat, pentru că unii oameni sunt legea în sine iar alții sunt deja condamnați încă din startul procesului? Să îi spun că dacă trăiește în spiritul dreptății riscă dosar penal? Nu pot să învăț așa ceva un copil de 7 ani, campion local la șah și antrenată zilnic pentru a urma gimnastica de performanță.

Această poveste, așa cum am arătat în nenumărate rânduri, a plecat de la incendiul de la Spitalul Clinic de Boli Infecțioase Constanța din 1 octombrie 2021, unde am fost prezent. În cazul respingerii apelului, mi-aș dori ca **Parchetul să ducă pronunțarea la fiecare cele 12 familii îndoliate** în urma incendiului respectiv și **să le spună că li s-a făcut dreptate!** Atât poate Justiția din Constanța în urma unui incendiu la spital! Nu mai adaug faptul că, la mai bine de doi ani de la tragedie, nici astăzi spitalul nu este renovat! Înțeleg că doar condamnarea mea face *dreptate*. Ca să-l citez pe șeful *de facto* al *statului de drept* și al țării eșuate: Atât s-a putut... Într-o țară în care mergi la spital ca să te însănătoșești și, în final, mori arzând ca o torță, exemplele fiind numeroase în țară în ultimii ani, nu doar la Constanța

În ciuda faptului că solicit achitarea în acest caz, neexistând o amenințare în sensul real al cuvântului, nefiind nici intenție, nici faptă, absolut nimic; având în vedere cele de mai sus, conștientizez presiunile care sunt exercitate și la acest nivel și, implicit, asupra dvs. Cu toate acestea, dacă în Justiția românească *fiat iustitia, et pereat mundus* este un principiu aplicabil și nicidecum un slogan, vă rog să apreciați impunerea achitării, în contextul în care nu avem faptă, eu nu mai locuiesc în Constanța și nici nu mă voi întoarce vreodată, iar un copil de 7 ani nu trebuie să crească într-un mediu în care tatăl ei este „*un luptător împotriva sistemului*”, ci unul în care avem cu adevărat un sistem funcțional și normal.

În concluzie, așa cum am subliniat atât pe fond cât și în apel, nu am avut în nici un moment intenția să ultragiez pe cei doi procurori, eu m-am adresat strict **în privat** unuia dintre ei strict ca unui prieten. Un apel disperat la o persoană care contează pentru societatea constănțeană, în mod apreciativ.

15.XII.2023

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'V. C.', with a long, sweeping horizontal stroke extending to the right.